

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de juny del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- Prèvia petició de citació a judici de data 13-10-2011, en l'Audiència de data 5-12-2011, la representació processal del Sr. A.D. formulà demanda en judici verbal civil, pel procediment ordinari, en reclamació de quantitat, contra la societat X., S.A., sol·licitant es dictés Sentència condemnant-se aquesta darrera a satisfer al demandant la totalitat del rescat pendent de les pòlisses "E." i "G." subscrietes amb la defenent, juntament amb els interessos des de la data en què havien de ser liquidades, així com les despeses processals derivades del present plet, incloent els honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part, taxes, honoraris de perit, quins serien degudament acreditats en període d'execució de Sentència.

SEGON.- En data 32-1-2012, la representació processal de X., S.A. contestava la demanda articulada de contrari oposant-se a les pretensions de la part agent sol·licitant es dictés Sentència desestimant la demanda en tots els seus extrems i imposant a l'actor les costes causades, incloent dins de les mateixes els honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part així com els de perit si esqueia.

TERCER.- En dates 13-2-2012 i 12-3-2012, les parts presentaven escrits de rèplica i dúplica respectivament reproduint les seves pretensions inicials.

QUART.- Obert el judici a proves el dia 2-4-2012 s'han practicat els diferents mitjans de prova proposats pels litigants amb el resultat figurant en autes.

CINQUÈ.- Per Aute de 29-11-2013, es retotreien les actuacions practicades fins al moment immediatament anterior al tràmit de tancament.

SISÈ.- En data 16-36-2015, les parts han formulat escrit de conclusions.

SETÈ..- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 14 d'abril de 2015 i va decidir : “ que *estimant la demanda interposada per la representació processal del Sr. A.D. contra la societat X., S.A., hem de condemnar i condemnem aquesta darrera, a satisfer a l'agent la suma de 19.642,72.- € que cal augmentar dels interessos legals devengats a comptar de la data de fermesa de la present Resolució i fins al seu total pagament i a satisfer les costes processals causades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador del demandant..*

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de X., SA i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació, imposant a l'adversa les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. – L'objecte del present recurs d'apel·lació rau en dos motius o greuges contra la sentència d'instància que estima que la part defenent ha de pagar la suma de 19.642,72€ en concepte de la part pendent del rescat dels contractes E. i G. a data de 19.7.11.

El primer motiu es centra en impugnar la valoració judicial de la pericial judicial duta a terme per A. (folis 194 i seg.), i el segon es centra en la imposició de les costes de la instància.

SEGON.- Quant al primer motiu hem de recordar els següents principis que la nostra jurisprudència ha vingut reiterant conforme que a) la prova pericial no és vinculant per al Jutge, que pot apreciar-la lliurement ; b) quant al dictamen pericial no acredita de manera irrefutable un fet, sinó més aviat el judici personal de qui l'emet, c) es pot afirmar que els perits no subministren al Jutge la seva decisió sinó que la il·lustren sobre les circumstàncies del cas i li donen una opinió, però aquest pot arribar a consideracions diverses, d) si bé el jutge ha d'indicar les raons per les quals no accepta els arguments especialitzats aportats pel perit i perquè estima incoherents i il·lògiques les seves explicacions; e) sent evident que el jutge no pot incórrer en l'arbitrarietat, haurà de motivar la seva decisió quan aquesta resulti contrària al dictamen pericial, sobretot, quan es decideixi per una de les alternatives de les diverses que hi hagi, i encara més, si és la minoritària i quan es decideixi per un dels dictàmens contradictoris optant pel que li resulti més convenient i objectiu; f) queda, en canvi, dispensat de justificar el seu rebuig quan el dictamen tampoc doni les raons del resultat al qual arribi.

Quant l'eficàcia probatòria de la prova pericial, la doctrina de la Sala ja ha indicat, de manera reiterada, que la força probatòria dels dictàmens pericials rau essencialment, no en les seves afirmacions, ni en la condició, categoria o nombre dels seus autors, sinó en la seva major o menor fonamentació i raó de ciència. Per això cal considerar com a prevalents, en principi, aquelles afirmacions o conclusions que estan dotades d'una superior explicació racional, sense oblidar altres criteris auxiliars, com el de la majoria coincident o el de l'allunyament a l'interès de les parts.

En definitiva, la prova pericial ha de ser apreciada pel jutge segons les regles de la sana crítica, sense estar obligat a subjectar-se al dictamen, i com que les indicades regles no estan previstes en cap norma valorativa de prova, això equival, en la majoria dels casos, a declarar la lliure valoració d'aquest mitjà probatori, sense que sigui permesa una impugnació oberta i lliure de l'activitat apreciativa, llevat que el procés deductiu realitzat xoqui d'una manera evident i manifesta amb el raciocini humà o pot arribar-se a un resultat contrari a la perícia amb la valoració conjunta de les altres proves.

TERCER.- Establertes aquestes premisses, hem de concloure en el cas d'espècie de la manera que ho fa l'Hble. Tribunal de Batlles en el sentit que la prova pericial econòmica, detallada i precisa, ha sabut explicar de manera ben motivada la raó per la qual malgrat els pagaments parcials a càrrec de la part defenent, encara resta pendent pel rescat total de les pòlisses contractades amb la companyia X., SA.

QUART.- En concret la part apel·lant impugna dos aspectes o afirmacions de les que parteix el perit judicial. Una per dir que aquest no ha tingut en compte els pagaments parcials ja avançats a la part agent i l'altre per la data de tall efectuada pel perit. Però les dues objeccions estan plenament justificades en el dictamen que la sentència d'instància fa seu. la primera cal començar per dir que hi ha una referència a un pagament parcial anticipat de 24.000€ de l'any 2005 (no es precisa en quina data) i al qual no es fa esment en cap moment en la contesta a la demanda que era el moment processal oportú per fer-ho. En segon lloc, els altres pagaments parcials estan

perfectament recollits en el document 2 de l'informe pericial (folis 245 i 246) i considerat pel perit en el full 5 del seu dictamen (foli 200). Per tant aquesta objecció no pot ser atesa.

Pel que fa la segona referida a la data de tall (19.7.11) ja explica el perit que ha semblat una data raonable atès que si la primera manifestació del Sr. A.D. va tenir lloc en el dia 6.7.11, cal deixar un mínim de temps per fer els càlculs del rescat que es demana que són d'una certa complexitat. Però el més important és que el propi perit ja explica (foli 280) que els seus càlculs d'agafar la data del 6.7.11 haguessin estat els mateixos que en la data del 19.7.11. Aleshores aquesta objecció no té cap transcendència.

CINQUÈ.- En conclusió doncs, les dues objeccions que fa la part apel·lant sobre el dictamen pericial no tenen èxit i per aquesta raó el motiu ha de ser desestimat.

SISÈ.- Per acabar cal fer l'abordatge del greuge sobre la imposició de les costes de la instància. La sentència ara impugnada les imposa en aplicació de la regla del venciment objectiu establerta per l'Emperador Zenó (Codi 7-51,5). Efectivament era el procedent tota vegada que si bé la part agent no concreta en la seva demanda la suma total que li manca del rescat reclamat i ho deixa a la prova pericial, el cert és que la part defenent ha negat en tot moment que hi hagués alguna quantitat pendent de rescatar per l'agent i per aquesta raó es justifica que l'agent hagi hagut d'acudir a l'auxili judicial per veure satisfet el seu deute. Així el motiu també ha de fracassar.

SETÈ.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de X., SA contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 14 d'abril de 2015, que CONFIRMEM íntegrament, i imposar les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-